

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Vyskočilovou ve věci
navrhovatelky:

Anna H [REDACTED], narozená dne [REDACTED],
bytem [REDACTED]
zastoupené Mgr. Kateřinou Bártovou, advokátkou,
AK CIBULKA, BÁRTOVÁ & partner, se sídlem Mostecká 2580,
438 01, Žatec

a
osvojovaného:

Roman D [REDACTED], narozený dne [REDACTED],
bytem [REDACTED]

o osvojení zletilého,

takto:

- I. Zletilý Roman D [REDACTED], narozený [REDACTED], syn matky Jany N [REDACTED], dříve D [REDACTED], rozené N [REDACTED], narozené [REDACTED], a otce Františka D [REDACTED], narozeného [REDACTED], je od právní moci tohoto rozsudku osvojencem Anny H [REDACTED], narozené [REDACTED], bytem [REDACTED].
- II. Osvojitelka Anna H [REDACTED], narozená [REDACTED], dcera matky Marie H [REDACTED], rozené M [REDACTED], narozené [REDACTED], a otce Jána H [REDACTED], narozeného [REDACTED], bude zapsána v knize narozených dětí matriky Městského úřadu Mělník svazek [REDACTED], ročník [REDACTED], na straně [REDACTED], č. řad. [REDACTED], místo matky osvojence Romana D [REDACTED], narozeného [REDACTED], Jany N [REDACTED], dříve D [REDACTED], rozené N [REDACTED], narozené [REDACTED], dcery Františka N [REDACTED] a Marie, rozené B [REDACTED].
- III. Z knihy narozených dětí matriky Městského úřadu Mělník svazek [REDACTED], ročník [REDACTED], na straně [REDACTED], č. řad. [REDACTED], se vypouští zápis o druhém rodiči osvojence Františku D [REDACTED], narozeném [REDACTED], synovi Františka D [REDACTED] a Kateřiny, rozené K [REDACTED].

IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

1. Navrhovatelka dne 10. 10. 2018 navrhla, aby soud dle ust. § 847/1 písm. c) zákona č. 89/2012 Sb. rozhodl o osvojení zletilého Romana D█████, nar. ██████, navrhovatelkou. K tomuto návrhu se osvojenec připojil. Navrhovatelka návrh opírá o tvrzení, že osvojence vychovává a nepřetržitě o něho pečovala od jeho útlého dětství do jeho zletilosti a i poté spolu žijí ve společné domácnosti, když k sobě navzájem mají vazbu rovnající se vazbě mezi matkou a synem. Osvojenec byl svěřen do její dočasné péče rozhodnutím Okresního úřadu v Liberci ze dne 10.1.1994, čj. Om 76/91, které nabylo právní moci 4.2.1994. Následně rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 29.9.1994, čj. Nc 1802/94 – 23, který nabylo právní moci 1.11.1994, byl osvojenec svěřen do pěstounské péče navrhovatelky. Navrhovatelka uvedla, že osvojenec byl v době, kdy jej do své péče převzala, velmi zanedbaný po výchovné stránce se špatnou prognózou své vzdělatelnosti, byl na svůj věk byl velmi nesamostatný. Navrhovatelka poukázala na to, že svojí péčí dosáhla toho, že osvojenec se zařadil plně do běžného života a získal dva výuční listy v oboru opravářských prací a pečovatelských. Navrhovatelka a osvojenec bydlí i v současné době v rodinném domě navrhovatelky v Podbořanech, kde má každý z nich svůj byt a využívají společnou kuchyň. Navrhovatelka a osvojenec si navzájem pomáhají a podporují se; když navrhovatelka např. pomohla osvojenci nalézt zaměstnání a osvojenec jí pomáhá s obstaráváním domu, podílí se na nákladech bydlení a vzájemně si pomáhají i v každodenním životě. Navrhovatelka zdůraznila, že o osvojence vždy pečovala tak, jako by byl jejím vlastním synem, dbala na jeho vývoj, dobrý zdravotní stav i jeho nejlepší zájmy. Biologičtí rodiče nezletilého do jeho 4 roků opakovaně umísťovali do dětských domovů a ústavů sociální péče s tím že je nevzdělatelný a zcela nesamostatný. Navrhovatelka má za to, že jeho stav byl způsoben tím, že se mu rodiče nedostatečně věnovali a zanedbávali jej, což je patrné z výsledků, které dosáhl v důsledku péče navrhovatelky. Uvedla, že biologičtí rodiče se o osvojence od roku 1994 nijak nezajímali a nekontaktovali jej a nesnažili se ani jinak s ním navázat vztah. Osvojenec se k návrhu navrhovatelky na osvojení, které je obdobou osvojení nezletilého, výslovně připojil a současně uvedl, že navrhovatelku bere jako svoji matku, neboť jej vychovala, poskytla mu domov a i nadále se navzájem účastníci podporují a pomáhají si.
2. Dle § 846 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném od 1. 1. 2014, lze zletilého osvojit, není-li to v rozporu s dobrými mravy.
3. Dle § 847 odst. 1 písm. c), d), odst. 2,3 o.z. lze zletilého osvojit, jestliže osvojitel pečoval o osvojovaného jako o vlastního již v době jeho nezletilosti nebo osvojitel hodlá osvojit dítě svého manžela. Zletilého nelze osvojit, jestliže by to bylo v rozporu s odůvodněným zájmem jeho pokrevních rodičů. Ustanovení o osvojení nezletilého, včetně ustanovení o následcích osvojení, se zde použijí obdobně.
4. Dle § 852 o.z. osvojení má právní následky pro osvojence a jeho potomky, pokud se narodili později. Pro dříve narozené potomky osvojence má osvojení právní následky, jen když dali k osvojení souhlas.
5. Dle ust. § 800 odst. 1 o.z. Osvojiteli se mohou stát manželé nebo jeden z manželů. Výjimečně může osvojit i jiná osoba; v tom případě soud též rozhodne o tom, že se z matřiky vypouští zápis o druhém rodiči.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Dlouhá

6. Soud v řízení provedl důkaz rodnými listy navrhovatelky a osvojece, písemným souhlasem osvojece s osvojením výpisu z Centrální evidence obyvatel, spisem Okresního soudu v Lounech sp. zn. P 77/1996, výsledkem účastníků a výsledkem Františka D. Z rodného listu navrhovatelky a výpisu z Centrální evidence obyvatel zjistil, že Anna H., narozená , je dcerou matky Marie H., rozené M., narozené , a otce Jána H., narozeného . Je svobodná a bezdětná. Z rodného listu osvojece, souhlasu osvojece s osvojením, výpisu z Centrální evidence obyvatel, bylo zjištěno, že osvojenec je synem Jany N., dříve D., rozené N., narozené , dcery Františka N. a Marie, rozené B. a Františka D., narozeného , syna Františka D. a Kateřiny, rozené K. Je svobodný a bezdětný.
7. Ze spisu Okresního soudu v Lounech sp. zn. P 77/1996, a účastnické výpovědi navrhovatelky, soud zjistil, že návrhem ze dne 18.3.1994 podaným u Okresního soudu v Liberci se Anna H. domáhala vydání rozsudku, kterým bude nezletilý Roman D., narozený , svěřen do její pěstounské péče. Z návrhu vyplývá, že o nezletilého v době podání tohoto návrhu již pečovala, když jí byl dne 6.11.1993 předán do její péče v ÚSP Raspenava na základě rozhodnutí OKÚ Liberec, čj. Om 76/91, které nabylo právní moci 4.2.1994. Z protokolu o jednání ze dne 29.9.1994, který je součástí spisu sp. zn. P 77/1996, vyplynulo zjištění, že jak navrhovatelka, tak i biologičtí rodiče osvojece byli vyslechnuti jako účastníci řízení. Navrhovatelka uvedla, že o nezletilého osobně pečuje a je ochotna jej do pěstounské péče převzít i v případě, že by se důsledky zanedbané výchovy v jeho útlém dětství odrazily negativně v jeho schopnosti se vzdělávat. Oba rodiče vyjádřili svůj souhlas se svěřením nezletilého do pěstounské péče Anny H. a oba současně uvedli, že by do budoucna souhlasili i s tím, kdyby si navrhovatelka tehdy nezletilého osvojila. Dle vyjádření sociální pracovnice bylo dítě opakovaně umístováno ve výchovných ústavech na žádost rodičů, kteří tvrdili, že je nevzdělavatelné a není schopno se samo obsloužit. Dle vyjádření psychologa byl tento stav důsledkem nepodnětného prostředí. Rozsudkem č.j. Nc 1802/94-23 ze dne 29.9.1994 soud svěřil Romana D. do pěstounské péče navrhovatelky. Rozsudek nabyt právní moci 1.11.1994. Z pravidelných zpráv pěstounky zakládaných poté do spisu až do zletilosti osvojece bylo zjištěno, že o Romana D. navrhovatelka nepřetržitě pečovala až do jeho zletilosti a zabezpečovala jak jeho hmotné potřeby, tak jej i motivovala ke studiu, sportu a umožnila mu i zahraniční ozdravné pobyty a z jejich obsahu plyne závěr, že postupně dosahoval osvojenec výrazných pokroků ve všech směrech. Z účastnické výpovědi navrhovatelky bylo zjištěno, že osvojenec se od první chvíle v péči navrhovatelky velmi snažil, překonal všechny potíže a, ač je dysgrafik a dyslektik, dosáhl dvou výučních listů, je velmi dobrým řidičem a je velmi šikovný na všechny manuální práce. V roce 2005 nabyt zletilosti, ale i poté zůstal žít s navrhovatelkou. Dále uvedla, že má k osvojení vztah obdobný vztahu mezi matkou a synem a i jeho chování k ní tomuto vztahu plně odpovídá, když jí poskytuje pomoc a podporu v běžných záležitostech, ale i v případě nemoci, kdy vzhledem k svému odbornému zaměření je schopen jí poskytovat a poskytuje i zdravotní péči. Osvojenec se podílí i na péči o společný domov – dům, kde oba účastníci bydlí. Navrhovatelka zdůraznila, že i její příbuzní mají k osvojení vazbu odpovídající příbuzenskému vztahu, kdy např. její rodiče měli k osvojení vztah jako k vlastnímu vnukovi a obdobně i on k nim. Zdravotní stav osvojitelky je dobrý, osvojenec není jejím pokrevním příbuzným. Navrhovatelka není provdána a nemá žádné své vlastní dítě. Navrhovatelka výslovně uvedla, že chce být zapsána v rodném listě osvojece na místo jeho matky.
8. Z písemného souhlasu osvojece a jeho výpovědi, soud zjistil, že osvojenec se k návrhu navrhovatelky výslovně připojil a jako účastník řízení uvedl, že navrhovatelku považuje za svoji matku a jako svou matku ji oslovuje, své biologické rodiče si nepamatuje, protože s navrhovatelkou žije od roku 1993, nevzpomíná si na nic z toho, co prožil před svým

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Dlouhá

příchodem k navrhovatelce. Uvedl, že si s navrhovatelkou navzájem poskytují podporu a potřebnou péči a jejich vztah je takový jako by byli matka a syn. I jemu jde o to, aby byl uveden právní stav do souladu s vzájemným osobním vztahem. K svým osobním poměrům uvedl, že je svobodný a bezdětný. K biologickým rodičům nemá žádnou vazbu, neboť je nezná, když spolu nejsou v žádném kontaktu od doby, kdy jej navrhovatelka převzala do péče. S navrhovatelkou nejsou pokrevně příbuzní a žádný z nich nemá zdravotní potíže, které by byly na překážku osvojení. Oba účastníci řízení uvedli, že návrh na osvojení, iniciovaný navrhovatelkou, má za cíl uvést právní stav do souladu s vzájemnými osobními pouty mezi účastníky.

9. Soud ve věci vyslechl též biologického otce osvojenec Františka D■■■■, který uvedl, že souhlasí s tím, aby osvojenec byl navrhovatelkou osvojen. Potvrdil, že mezi ním a osvojenecem nedocházelo od roku 1994 k žádným kontaktům a je si vědom všech důsledků osvojení v oblasti nároků, majetkoprávních i v oblasti rodinných vazeb. Pokud jde o matku osvojenec Janu N■■■■, jejich manželství bylo před 17 roky rozvedeno a společné děti žijí s ním. S matkou osvojenec není v žádném kontaktu a ta není v kontaktu ani se společnými dětmi. Z jeho výpovědi soud dále zjistil, že biologický otec osvojenec proti jeho osvojení navrhovatelkou ničeho nenamítá.
10. Soudu se nepodařilo zjistit stanovisko matky osvojenec Jany N■■■■, když ta se v místě svého trvalého bydliště nezdržuje a místo jejího bydliště se nepodařilo soudu zjistit ani v součinnosti s Úřadem práce, Českou poštou, OSSZ, Obecním úřadem v místě jejího evidenčního bydliště a Policií ČR. Soud proto od jejího výslechu upustil ve smyslu ust. § 437 odst. 1 písm. b) z.ř.s., když současně shledal, že důkazy, které byly v řízení provedeny, jsou dostatečným podkladem pro posouzení věci.
11. Po skutkové stránce soud shledal po provedeném dokazování, že účastníci spolu žijí ve společné domácnosti nepřetržitě od útlého dětství osvojevaného, kdy byl osvojevaný svěřen do péče navrhovatelky nejprve ve formě péče dočasné již v roce 1993 a následně do pěstounské péče v roce 1994. Obsah spisu Okresního soudu v Lounech P 77/1996, zejména zprávy o průběhu pěstounské péče a současně i výpovědi obou účastníků, jsou dostatečnou oporou pro závěr, že navrhovatelka věnovala řadu let osvojení mimořádnou osobní péči a dosáhla stavu, kdy zásluhou této péče, dítě považované vlastními rodiči za nevzdělavatelné, které v roce 1993 převzala v ÚSP Raspenava, řádně absolvovalo školní docházku a následně získalo dva výuční listy, řidičské oprávnění, řádně pracuje a zařadilo se do běžného života. Soud má za to, že navrhovatelka zajistila osvojení to, že, namísto neosobní péče výchovného ústavu, se mu dostalo dětství v podnětném a láskyplném prostředí, v uspořádaných rodinných poměrech a klidném domově. Současně bylo prokázáno i to, že osvojenec si tento přínos navrhovatelky pro svůj plnohodnotný život uvědomuje a má zájem na tom, aby mohl dlouhodobou péči navrhovatelce v případě potřeby oplácet, tak jako by byl jejím vlastním dítětem. O mimořádně pevném vztahu mezi navrhovatelkou a osvojenecem svědčí i skutečnost, že účastníci žijí jako rodina i poté, co osvojenec dosáhl zletilosti a po formální stránce tak pěstounská péče skončila. Po zhodnocení těchto zjištění samostatně i ve vzájemných souvislostech soud shledal, že ve věci jsou dány výjimečné důvody pro osvojení zletilého dítěte osamělou osobou, kterou navrhovatelka je, když jen takto vzniklé právní vazby jsou např. způsobily zajistit respekt třetích osob k vzájemným právům účastníků, např. v případě náhlé nemoci či hospitalizace jednoho z nich. Nebylo zjištěno nic, co by svědčilo pro to, že osvojení osvojenec navrhovatelkou odporuje dobrým mravům a soud neshledal, že by osvojení osvojenec navrhovatelkou bylo v rozporu s odůvodněnými zájmy některého z biologických rodičů, zvláště když bylo nutné brát v úvahu, že ti to své povinnosti vůči nezletilému v jeho útlém dětství řádně neplnili a jejich přístup k němu vedl k zanedbání jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Dlouhá

výchovy. Ani v době následné se o osvojení žádným způsobem jako rodiče nezajímali a jeho výchově a pozitivnímu vývoji nijak nepřispěli. Nelze přehlížet, že jejich souhlas s osvojením osvojení byl přesvědčivě prokázán jednak výpovědí jeho biologického otce Františka D. v tomto řízení, ale i výslovným souhlasem s osvojením, který oba rodiče vyslovili v době nezletilosti osvojení v řízení vedeném před Okresním soudem v Liberci ve věci pěstounské péče osvojení, jako účastníci řízení dne 29. 9. 1994.

12. S ohledem na shora uvedené soud návrhu vyhověl, když zákonné podmínky pro osvojení osvojení navrhovatelkou byly splněny. Soud má za to, že rozhodnutí o osvojení je v zájmu osvojeného i navrhovatelky, přičemž není pochyb ani o tom, že všichni zúčastnění jsou si právních důsledků osvojení osvojitelkou plně vědomi.
13. Dle § 797 o.z. se na základě rozhodnutí soudu o osvojení osvojitelka zapíše do matriky jako rodič osvojeného, a to namísto matky Jany N., dříve D., rozené N., nar. . Důsledně tomu soud rozhodl o tom, že ve smyslu 800 odst. 1 o. z., se z knihy narozených dětí matriky Městského úřadu Mělník svazek , ročník , na straně , č. řad. , vypouští zápis o druhém rodiči osvojení Františku D. jak je ve výrokové části rozhodnutí (výrok III. rozsudku) uvedeno.
14. Ve smyslu § 23 z.ř.s. nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu svých nákladů řízení (výrok IV.). Žádný z účastníků toto právo ani neuplatňoval.

P o u ě n í :

Proti rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího.

Louny dne 17. května 2019

JUDr. Eva Vyskočilová v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Dlouhá

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 14.06.2019. Připojení doložky provedla Jana Dlouhá dne 20.06.2019.